

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 54

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

Τιμή συνδρομής: διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος· Διευθυνεὶς τῆς ἑφημερίδος: κάτωθεν τῆς οἰκίας Λ. ΜΕΛΛ, κληροῖα τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 25 Ἰανουαρίου 1876.

Πλειεῖται ἑφημερίδες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ φρόνιμος «Ἐσπερος», ἤγειραν σταυροφορίαν κατὰ τοῦ ἀπονεικηνέντος εἰς τὸν κ. Σόριαν σταυροῦ, τινὲς δὲ καὶ καθ' ἑμῶν, ὡς εἰπόντων ὅτι οὗτος ἤθελε τιμῆσαι τὸ δοθὲν αὐτῷ παράσημον τοῦ Σωτήρος.

Ἄν ὁ κ. Σόριας ἦτο θεατρικὸς ὑποκριτὴς ἀποζῶν ἐκ τοῦ λάρυγγός του, τὸ ζήτημα ἤθελεν εἶναι, ἂν δικαία ἦ ἔχι εἶναι ἢ κατὰ τῶν ὑποκριτῶν κοινωνικὴ πρόβληψις. Ἄλλὰ τὸ θέμα τοῦτο ἐξηγητλήθη ἤδη ὑπὸ τοῦ Βίκτωρος Οὐγίου ἐν τῇ Γαλλικῇ συνελεύσει, κατὰ τὴν πολύκροτον περὶ γενικῆς ψηφοφορίας συνεδρίασιν. Ἄλλως δὲ, μὴ ὄντος ὑποκριτοῦ τοῦ κ. Σόρια, πᾶσα περὶ τούτου συζήτησις ἀποβαίνει ματαία.

Ἄν τὸ παράσημον εἶχε δοθῆ εἰς τὸν παρεπιδημοῦντα Γάλλον ἀπλῶς διὰ τὴν ὠδινὴν αὐτοῦ ἰκανότητα, ἔπρεπε τότε νὰ ἐξετασθῆ ἂν ἡ ἰκανότης αὕτη εἶναι ὄντως ἐξοχος καὶ ἀξία τοιαύτης τιμῆς. Τὸ τοιοῦτον ζήτημα ἐλύθη, νομίζομεν, διὰ πάντα ἔχοντα ὄτα. Ἄλλ' οὐδὲ περὶ τούτου πρόκειται, διότι τὸ παράσημον δὲν ἀπενεμήθη αὐτῷ ὡς τεχνίτη.

Τὸ στήθος τοῦ κ. Σόρια ἐκοσμήθη διὰ τοῦ σταυροῦ, διότι, κατὰ ὄντως εὐαγγελικὴν μετουσίωσιν, οἱ ἐκ τοῦ στό-

ματος αὐτοῦ ἐξερχόμενοι φθόγγοι μετεβάλλοντο εἰς ἄρτους, ἐνδύματα καὶ ξύλα διὰ τοὺς πτωχοὺς.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν διὰ πάντα ἀμερόληπτον κριτὴν τίθεται ὡς ἀκολούθως «Ὁ τρέφων, ἐνδύων καὶ θερμαίνων τοὺς πεινῶντας, ριγοῦντας καὶ γυμνοὺς, εἶναι ἢ ἔχι ἀξίος τιμητικῆς διακρίσεως;»

Τὸ οὕτω τεθὲν ζήτημα νομίζομεν ὅτι εἶναι λελυμένον διὰ πάντα ἔχοντα ὑπὸ τὸν ἀριστερὸν μαστὸν κερδίζαν καὶ ἔχι πέτραν.

* *

Ὁ «Ἀσμοδαῖος» κατὰ τοῦτο προσπαθεῖ νὰ διακριθῆται ἀπὸ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του: ποτὲ νὰ μὴ ὁμιλήσῃ περὶ πραγμάτων τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζει. Περὶ δὲ τοῦ ἐσχάτως προβιθασθέντος εἰς πρόεδρον κ. Γαρδελίνου, τοῦτο μόνον ἐγνώριζεν, ὅτι ἦτο στενὸς συγγενὴς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ εἶχε χαθῆ κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἐπειδὴ ὁμοῦ δὲν ἦτο ἐκ τούτων ἀδύνατον νὰ ἔχη ὁ ἄνθρωπος ἄλλα προτερήματα, δικαιούντα τὸν προβιθασμὸν του, ἐφροντίσαμεν νὰ λάβωμεν πληροφορίας περὶ αὐτοῦ παρ' ἀνδρῶν εἰδημόνων παντὸς κόμματος καὶ πάσης χροιάς. Αἱ πληροφορίες αὗται ὑπῆρξαν δυστυχῶς ὅλως ἀντιπραγματικαὶ διότι τὸν κ. Γαρδελίνον παρέστησαν ἡμῖν οἱ μὲν ὡς ἀμαθῆ, οἱ δὲ ὡς ἀνίκανον, ἄλλοι ὡς ἡλίθιον καὶ ἄλλοι ὡς βλάκα. Ἐνεκὰ τῆς ἀσυμφωνίας ταύτης τῶν τοιούτων πληροφοριῶν δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ἂν δικαίως ἢ ἀδίκως προβιθιάσθη ὁ στενὸς συγγενὴς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

* *

Ὅπωςδήποτε νομίζομεν ὅτι ὅλως ἀδίκως καὶ ἀνυπόστατος εἶναι ἢ κατὰ τοῦ κ. Παπαζαφειροπούλου μομφή, ὅτι ἐσπευσε νὰ προβιάσῃ τὸν συγγενῆ του, ἵνα προλάβῃ τὰς συνεπείας τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὑποβληθέντος νομοτοχεδίου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑ-

παλλήλων. 'Αλλ' αν το περι προσόντων των υπαλ-
λήλων μένει ακόμη νομοσχέδιον, το περι μεταθέσεως
δμως αυτών από του τόπου, ενθα ασκούς εκλογικά δι-
καιώματα, ψηφισθέν εγινε νόμος. Είς τουτον υποκύπτου-
τες εκσφενδονίζονται πλείστοι δυστυχεις, ους ολίγοι
μόνον εβδομάδες χωρίζουσι από της απαιτουμένης τριε-
τους διαγραφής. 'Εν τούτοις δ κ. φρούραρχος 'Αθηνών,
δ πρό εκτακμηνίας μόλις εν 'Αττική ψηφοφορήσας, μένει
παρ' ημίν ασάλευτος ως δ Λυκαβητός. Ουδελιαν λοιπόν
αφορμήν ειχεν δ κ. 'Υπουργός της Δικαιοσύνης ουτε να
βικισθή ουτε να φοβηθή νόμους, βαρύνοντας παρ' ημίν όσον
κωνωψ επί συνειδήσεως ύπουργού.

Καθ'ην εποχήν, ενω επιπτε γάλαζα νομοσχεδίων,
υπεβάλομεν και ημεεις το ημέτερον, ήτοι «Περι εφαρ-
μογής των κειμένων νόμων», πολλοι εθεώρησαν τουτο
ως ασμοδαϊκήν αστειότητα. 'Εκ των σήμεραν αναφανδόν
τελουμένων ελπίζομεν ότι επείσθησαν περι του εναντίου.

Κατά τον 'Αγιον Θωμάν, ουχι τον απόστολον αλλά
τον θεολόγον, ουδέν εκ Θεού κακόν είναι άμιγές καλού.
Ουτω και ημεεις παρηγορούμεθα δια το ναυάγιον της βου-
λευτικής άπαρτίας, αναλογιζόμενοι ότι, αν επετύγγανε
παρ' αυτης δ κ. Κουμουνοδούρος την μεταρρύθμισιν του 'Α-
ριίου Πάγου, επτά μόν ήθελε προβιβάσει εις 'Αρτοπαγί-
τας, ισχυρήμους δε εις εφέτας και άλλους τόσους ήθελε χει-
ροτονήσει πρωτοδικας, ήτοι αντί ενός, είκοσι δύο ήθελον
οικονομηθή Γαρδελίνοι.

Βλέποντες καταδικαζόμενον σήμεραν εις πενταετή ειρ-
κτὴν δυστυχῆ τινα Σαβόιαν δι' υβρεις κατά του Βασι-
λέως και ενθυμούμενοι πόσα εγράφοντο τότε και γρά-
φονται και σήμεραν κατά του ανευθύνου, αναγκάζομεθα
εξ άπαντος να παραδεχθώμεν, ότι δ κ. εισαγγελεὺς έπρο-
τίμησε να τύψη το σάγμα αντί του άνου.

'Εν 'Ινδίας κατά τας θήρας των τίγρων τοποθετεί-
ται επί των επισθίων του κυνηγετικού ελέφαντος δυ-
στυχῆς αυτόθων, του όποιου ή άποστολή συνίσταται
εις το να τρώγεται αντί του αυθέντου αυτού υπό του
εφορμώντος θηρίου. Τοιαύτην θέσιν κατέχουσιν αναντι-
ρήτως παρ' ημίν οι ύπεύθυνοι συντάκται.

'Ως γνωστός τις πρώην βουλευτής ουτω και δ
φυλακισμένος πρώην ύπουργός των Οικονομικών έχει
Σοσίαν, εν πολλοι ειδον προχθές ελευθέρως περιδιαβά-
ζοντα όπισθεν του θησιου και δίδοντα τον βραχιονα
εις την κυρίαν Νικολοπούλου, άπατηθείσαν, φαίνεται,
κακείνην εκ της όμοιότητος.

Είς τους κριους άδαμαντοπόλας και άλλους εμπό-
ρους γυναικείων ειδών ενθυμίζομεν τον εξής στοιχειώδη

κονόνα ανατροφής και φρονήσεως' δσάκις στέλλουσιν
εις την οικίαν άνδρὸς νυμφευμένου λογαριασμών ενωστίων
ή μεταξίνων ενδυμάτων, ύπ' αυτού άγορασθέντων, δ
λογαριασμός ουτος δέν πρέπει να πέμπηται άνοικτός ως
δικαστικὸν έπιδοτό ήριον, άλλ' εντός καλώς εσφραγισμένου
περιτυλίγματος. 'Εκ τοιαύτης παραλείψεως εκ μέρους
γνωστού χρυσοχόου ολίγον έλειψε να συμβῆ εσχάτως παρ'
ημίν διαζύγιον ενεκα περι δεραίου.

ΘΕΟΤΟΥΜΗΒΕ

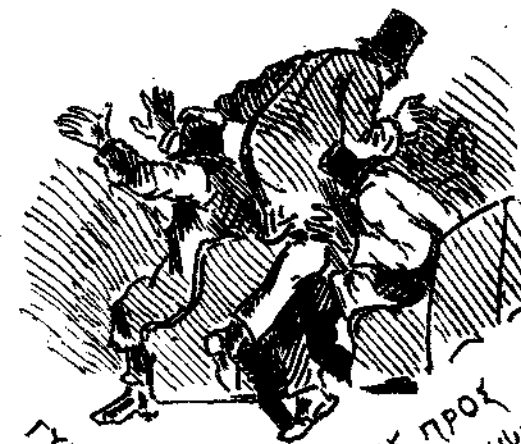

Δια μιὰς απλής επιθεωρήσεως των επισκευαζόμενων
ανά τας 'Αθήνας εδών, γεωλόγος τις δύναται να ερευνηση
την ποιότητα όλων των στρωμάτων της 'Αττικής γῆς.
Οί εκ παντός ανασκαπτομένου δι' οικιαδομήν ύπογείου και
εκ παντός βάθους αυτού επικομιζόμενοι αφθονοι και
ποικίλοι την ύψιν σωροι χωμάτων προς έπιστρωσιν πρό-
κεινται παντί βουλευομένω να ποιήση γεωλογικὰς σπου-
δάς επ' αυτών.

'Εν τη παρ' ημίν όμως σπάνει γεωλόγων ουδόπως πα-
ράδοξον, αν δ άνεμος επερχόμενος διυλίξη πάντα ταυ-
τα τα χρώματα, άτινα τῷ προποταίμασεν ή δημοτική πρό-
νοια, και καθιστῆ τας πάλαι ποτῆ κλεινάς και ίοστερά-
νους 'Αθήνας κοριοσταφάνους.

'Εάν ή ποικιλία θέλγη την όρασιν, όντως θελκτικόν
παρίσταται το θέαμα παντί τῷ ανερχομένω την κλίμα-
κα του τηλεγραφικου γραφείου 'Αθηνών. Ποικίλαι μορφαί
των κλητήρων αυτού παντός είδους ενδυμασίας ήμφιε-
σμένων και νωχελῶς ανακλιμένων επί του προδό-
μου, άνω δε της κεφαλῆς αυτών ήρτημένος μέγας πίναξ
άπαρτίζων καλλιτεχνικώτατον μωσαϊκόν εκ τριμαχίων
χάρτου παντός είδους, επ' ών καλλιγραφικώταται διευ-
θύνσεις ειςιν αναγεγραμμέναι, δύναται να προδιαθέσωσι,
νομίζω, λίαν ευαρέστως πάντα ξένον μέλλοντα ν' άρχί-
ση από του τηλεγραφείου την έπίσκεψιν των αξιοπεριέ-
ρων της πόλεως μας.

ΘΕΑΤΡΟΝ

ΟΙ ΟΛΒΙΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΒΑΡΥΒΑΡΒΙΤΟΥ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ

ΑΚΡΟΑΤΗΣ ΤΟΥ ΣΟΡΙΑ ΜΕΙΝΑΣ ΕΞΩ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΘΕΡΙΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΚΑΤΑΓΙΓΔΟΣ ΑΝΘΟΔΕΞΜΩΝ

Ἐκ τῶν πολλῶν περὶ Σορία λεχθέντων ἀναγράφομεν ἓνα ὀρισμὸν τῆς φωνῆς του καὶ μίαν γνώμην περὶ τοῦ ἀπονεμηθέντος αὐτῷ παρασήμου. Ὁ κ. Ξ. ὤρισε τὴν φωνὴν του, καλλιγραφίαν γεγραμμένην διὰ μέλιτος ἀντὶ μελάνης· ὁ δὲ φίλος ἐκ Ζακύνθου βουλευτὴς εὐστόχως ἀπεφάνθη ὅτι ἔπρεπε νὰ τῷ ἀπονεμηθῇ τὸ παράσημον ἔχι τοῦ στήθους· ἀλλὰ τοῦ λαϊμοῦ, ἀφοῦ διὰ λαρυγγισμῶν τὸ ἐκέρδισε.

ΠΕΛΕΚΟΥΔΗΣ.

Ἡ ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου προσκήρυξε μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν προμήθειαν δέκα χιλιάδων ἐκάδων ἐλαίου πρὸς λάδωσιν τῶν μηχανῶν χρυσαίμου. Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον προσκήρυξε τὸ ὑπέρογκον τοῦτο ποσὸν διότι ἀπεφάσισεν, ὡς ἠκούσαμεν, νὰ λαδώῃ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ τοὺς μετόχους, τοῦτο δὲ διὰ νὰ φθάσῃ ἡ ἑταιρία τὸ ταχύτερον εἰς τὸν κανονικὸν αὐτῆς προορισμὸν.

Ἡ προχθεσινὴ «Ἐφημερίς» μετέδιδε τὴν φήμην ὅτι ὁ γνωστὸς τοῖς πᾶσι κύριος De Soría προδίδετο νὰ δώσῃ μουσικὴν συναυλίαν πρὸς ὄφελος τῶν Μετόχων τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου. Καλὴ καὶ θεάρεστος ἡ ἀπόφασίς του αὐτῆ, ἀλλ' ἀφοῦ τὸ Λαύριον ἔδωκεν ἐν οἰονδήποτε μέρισμα, κάλλιον θὰ ἦτο ἂν ἡ εὐσεργετικὴ ᾠδὴ ἀντήχῃ ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας τοῦ «Περικλέους». Νομίζομεν ὅτι ἤθελεν εἶναι λίαν φιλόανθρωπον ἐπίσης, ἂν καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπέτρεπε νὰ περιφέρηται τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς δίσκος εἰς τὰς Ἐκκλησίας πρὸς ὄφελος τῶν Μετόχων τῆς ἑταιρίας ταύτης.

ΜΑΤΖΟΥΚΕΑΣ

Μέτοχος τῆς ἑταιρίας τοῦ «Περικλέους.»

Κύριε „Ἀσμοδαῖε“,

Πιστεύω ὅτι δὲν σοὶ εἶμαι ὕλως ἄγνωστος. Εἶμαι κάπλος, δηλαδὴ οἰνοπώλης καὶ πνευματοπώλης, καὶ νομίζω ὅτι ἔργεσαι ἐνίοτε εἰς τὸ κατὰ στήμιά μου νὰ σφίξῃς τὸ ποτήριόν σου. Ὡς φίλος λοιπὸν καὶ συνάδελφος ἐν πνευματεμπορίᾳ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ εἰπῆς ἐν πρᾶγμα.

Μαθάνω ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σωτηρόπουλος ἔκαμεν ἓνα νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου τοποθετεῖ ἐντὸς τῶν καπηλείων οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, διὰ νὰ βλέπωσι πότε ἀνοίγομεν τὰ βαρέλια, πότε γεμίζομεν τὰ βουκάλια καὶ πότε μεταγγίζομεν τὰ βευστά μας ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο δοχεῖον. Αὕτη ἔμωξ, κύριε „Ἀσμοδαῖε“ εἶναι ἡ παντοτεινὴ μας ἐργασία. Ἀπὸ πρωτὰς μέχρι νυκτὸς καὶ πολλὰκις καὶ τὴν νύκτα ἀκαταπαύστως γεμίζομεν, κενόνομεν καὶ μεταγγίζομεν ὥστε οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργοῦ πρέπει νὰ μένωσιν ἀδιακόπως ἐντὸς τῶν καπηλείων μας, καὶ νὰ διανυκτερεύωσι συχνὰ ἐν αὐτοῖς. Λοιπὸν, δὲν νομίζεις καλὸν νὰ διορισθῶσιν οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ὑπέρταται μου; Γνωρίζουν τὸ ἔργον τῶν κάλλιστα, διότι μὲ ὑπηρετοῦσι πρὸ χρόνων εἶναι συγκαταβατικοὶ

εἰς τὸν μισθὸν, ὃν θέλει πληρόναι ἡ Κυβέρνησις καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐκπληρώσουν τὸν νόμον τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ ἐμπείρως καὶ εὐθηνότατα.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΚΕΝΟΒΑΡΕΙΑΔΗΣ.

Οἱ φραγκοξιπασμένοι

ΙΑΝΝΗΣ. Ὅσον ποιαὶς νὰ ἦν' αὐταῖς ποῦ πέρχων καὶ μιλούσαν γαλλικά; Ξέναις δὲν λέγω νὰ ἦναι, ἐπειδὴ ὅσον ἐδικὴ μας μοιάζει ἡ φιλίασι τους.

ΚΩΣΤΑΣ. Θὰ ἦναι γυναῖκες κἀνεὸς Κῦρ Χρήστου ἢ Κῦρ Παύλου, ἀπ' ἐκεῖναις ποῦ ζέουρον, ἢ κάμνον πῶς ζέουρον καλῆτερα τὴν ξένη γλῶσσα παρὰ τὴν γλῶσσά τους; καὶ μὲ τοῦτο ταῖς φαίνεται ὅσον νὰ ἡδύθησαν καλὰ τὸν Τοῦρκο, ἐνδύθησαν καλὰ τὸ Φράγκα καὶ ἄφησαν καλὰ τὸν Ῥωμῆο νὰ κυλλέται εἰς τὰ σκύβαλα.

ΙΑΝΝΗΣ. Καὶ τώρα, τί λὲς ἐσὺ δι' αὐτὴ τὴν ἰδέα τους;

ΚΩΣΤΑΣ. Ἐγὼ . . . ἐγὼ τί νὰ εἰπῶ; Ἐγὼ λέγω βρακά.

ΙΑΝΝΗΣ. Τί πάγει νὰ εἰπῆ βρακά;

ΚΩΣΤΑΣ. Διάβασε τὸ Εὐαγγέλιο, νὰ τὸ ἔρῃς. Ῥακὰ (δι' ἐκεῖνο ποῦ ἀγροικᾷ) πάγει νὰ εἰπῆ ὅ,τι καὶ ἂν βάλῃ ὁ ναὺς σου. Ὅσον νὰ εἰποῦμε «ἔχε με παραιτημένον!» . . . Λογῆς, λογῆς πράγματα.

ΙΑΝΝΗΣ. Μὰ ἐγὼ βλέπω καὶ ἄλλους, ἀπὸ τοὺς καθάριους τοὺς ἐδικούς μας ὅπου φιλοτιμοῦνται νὰ κάμνον τὸν Φραντσίζο, ὅχι μόνον ἐμπρὸς εἰς αὐταῖς, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τους πολλὰς φοραῖς.

ΚΩΣΤΑΣ. Αἶ, καὶ σὺ καλότυχε! Ἐχεῖ ἡ ἐδικὴ μας γλῶσσα pardon;

ΙΑΝΝΗΣ. Ὅχι.

ΚΩΣΤΑΣ. Ἐχεῖ merci;

ΙΑΝΝΗΣ. Ὅχι.

ΚΩΣΤΑΣ. Ἐχεῖ adieu;

ΙΑΝΝΗΣ. Ὅχι, ἔχει μοναχὰ ἀντίο.

ΚΩΣΤΑΣ. Μὰ γλῶσσα τὸ λοιπὸν ποῦ δὲν ἔχει μῆτε pardon, μῆτε merci, μῆτε adieu, μὲ μόνον τὸ ἀντίο τί θὰ τὴν κάμῃ ὁ Ἕλληνας ποῦ ἐπολιτισθῆκε;

ΙΑΝΝΗΣ. Ῥακὰ, τὸ λοιπὸν αἶ, Κώστα; . . .

ΚΩΣΤΑΣ. Τὸ σωστό!

ΚΑ. ΓΕΛ.

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.